

1. PRZYBRANIE (5) sb n

a jasne; e z tekstów nieoznaczających é oraz -é.

sg N przybrani(e) (1). ◇ G przybranią (2). ◇ D przybraniu (1). ◇ A przybrani(e) (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w s.v. przybrać.

I. Rzeczownik od „przybrać”: Ozdobienie, upiększenie (2) : Ornatus, Przychędożenie/Przyprawienie/Przibranie/ Nágotowanie. Mącz [269]c.

przybranie czyje (1): A gdy potym przyśledł ten czas/ áby wśyftkie pánny porząd wchodziły do Krolá: gdy iuz wśyftko wypełniono co ku przybraniu [*ad cultum*] niewieściemu przyflulłáto/ náftawał dwunafty miefiąc *Leop Esth* 2/12.

II. Rzeczownik od „przybrać się”: Przybycie, zgromadzenie się; *przen* [*czyje do czego*] (1) : PRośimy lepak was brácia przez przyście Páná náfzego Ieufá Chrifotá/ y náfze przybranie [*congregationis*] do niego. [...] *BudNT 2.Thess* 2/1.

III. W znaczeniu podstawowym (2) :

1. Ozdoba; *przen* (2) :

przybranie czyje (1): W tey cności/ Pánno/ okrafy y przybrania twego szukay/ ábyś fię niebiefkemu oblubieńcu podobáá. *SkarŻyw* 393.

Szeregi: »przybranie abo ochędożenie« (1): A iefli ná święto száty wycierafz/ y ftoły/ czemu dużę bez przybrania ábo ochędożenia zoftáwiałz? *LatHar* 197.

»okrasa i przybranie« (1): *SkarŻyw* 393 cf *przybranie czyje*.

2. [W wyrażeniu: »przybranie stołowe« = *zastawa stołowa*: Potym ręce vmiy/ przybranie ftołowe zbierz. das tífch geret habe auff. *Wokabul* 1539 Z8.]

Synonimy: **III.** 1. *okrasa, ozdoba*.

Cf **PRZYBRAĆ, PRZYBRAĆ SIĘ**